

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/95/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716203709
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3716203709.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a členov Mgr. Ivana Kubínyiho a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom N., dieťa rodičov: matky Mgr. J. S., nar. XX.X.XXXX, bytom F. J. zastúpenej JUDr. W. Q., advokátkou, W. XX/XX, H. T. a otca O.. S. S., nar. X.X.XXXX, bytom Z. 3, T., zastúpeného JUDr. D. D., advokátkou, F.. A. U. XX/XX, H. T. o návrhu navrhovateľa N. o zrušení výchovného opatrenia takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil výchovné opatrenie uložené rodičom a maloletému dieťaťu rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.2.2015 č.k. 4CoP/82/2014 - 99. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie konštatoval, že navrhovateľ podal na tunajší súd návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zrušil výchovné opatrenie, ktorým uložil rodičom maloletého dieťaťa a maloletému dieťaťu povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na N.. Svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.9.2014 sp.zn. 5P/32/2014 bolo nad výchovou mal. S. nariadené výchovné opatrenie formou dohľadu. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 26.2.2015 sp.zn. 4CoP/82/2014 zmenil rozsudok okresného súdu tak, že uložil rodičom a maloletému dieťaťu povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov dospel jednoznačne k záveru, že návrh je dôvodný. Účelom výchovného opatrenia, ktoré bolo nariadené rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, bolo zlepšenie komunikácie medzi rodičmi v záujme maloletého dieťaťa. Súd sledoval spôsob výkonu nariadeného výchovného opatrenia, zhodnotil jeho celkovú účinnosť a splnenie požadovaného cieľa. V rámci nariadeného výchovného opatrenia sa rodičia aj s dieťaťom zúčastňovali vopred dohodnutých stretnutí so psychológom, zúčastňovali sa vyhodnotenia plnenia účelu výchovného opatrenia. Na základe predloženej záverečnej správy z poradensko-psychologického procesu k nariadenému výchovnému opatreniu zo dňa 25.2.2016, súd prvej inštancie konštatoval, že nariadené výchovné opatrenie splnilo svoj účel a zo strany navrhovateľa boli vyčerpané všetky možnosti spolupráce s rodičmi za účelom zlepšenia ich komunikácie. K posunu vzťahov medzi rodičmi došlo najmä v tom, že rodičia boli schopní uzatvoriť v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3P/82/2015 rodičovskú dohodu o úprave rodičovských práv a povinností. Vzhľadom na obsah záverečnej správy ako aj súhlas rodičov, kolízneho opatrovníka a Z. dospel jednoznačne k záveru, že v danom prípade je potrebné nariadené výchovné opatrenie zrušiť, pretože svoj účel splnilo. Vec právne posúdil podľa § 37 ods. 2 písm. d) a 37 ods. 8 Zákona o rodine (zákona č. 36/2005 Z.z.).

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie matka. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na doplnenie dokazovania vo forme presnejších a dôveryhodnejších informácií zo strany

navrhovateľa, prípadne na iné doplnenie dokazovania a následne na nové rozhodnutie. Podľa jej názoru navrhovateľ bol povinný odbornou pomocou zabezpečiť predmet nariadeného výchovného opatrenia a okrem odbornej pomoci bol navrhovateľ povinný vynaložiť snahu na odstránenie nezhôd vo vzájomnej spolupráci a komunikácii rodičov. Ona postupovala v zmysle pokynov navrhovateľa a tiež psychológa, ktorého zabezpečil navrhovateľ, ale od počiatku vznikali nezhody v rámci zabezpečenia konzultácii a pomoci medzi ňou a navrhovateľom. Navrhovateľ pristupuje k predmetným povinnostiam uloženým súdom v rozhodnutí s neochotou a najmä bez odbornej koncepcie a jeho kroky boli formálne. Z celého konania sa domnieva, že jeho cieľom malo byť sankcionovanie v rozhodnutí o odobratií prídavkov na dieťa a túto skutočnosť považuje za nástroj vynútenej poslušnosti za jej zníženie príjmu. Navrhovateľ selektívne informoval súd o prebiehajúcom výchovnom opatrení, keď neinformoval o všetkých skutočnostiach ohľadom maloletého syna.

3. K odvolaniu matky sa vyjadril otec. Uviedol, že s odvolaním matky a tam uvádzanými dôvodmi nesúhlasí a žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok ako vecne a právne správny potvrdil. Súd vykonal navrhnuté dôkazy, vypočul osoby, ktoré sa majú výchovnému opatreniu podrobiť, ako aj navrhovateľa, prečítal správu psychológa, z obsahu ktorej je zrejmé, že ďalší postup podľa nariadeného opatrenia nie je možný a nie je daný dôvod na zmenu jeho rozhodnutia. Domnieva sa, že matka na rozdiel od navrhovateľa nemá odborné vzdelanie na to, aby mohla posúdiť metodické a odborné postupy psychológa a výsledky a objektívne zhodnotenie a odborný názor na spoluprácu s rodičmi. Pokiaľ matka uvádza, že navrhovateľ informoval súd selektívne, poukazuje na správy psychológa oboznamované na pojednávaní, ktoré už nemôžu byť podrobnejšie. Matka opakovane znemožňovala spoluprácu, výslovne odmietla spolupracovať a stretávať sa s ním. Prestal chodiť do H. na sedenie, ktoré sa míňali účinkom a sedenia strácali význam a neposúvali komunikáciou medzi nimi ďalej. Žiadne výchovné opatrenie nikdy nemôže naplniť predstavy matky. Rodičia maloletého S. spolu nedokážu komunikovať. Matka na neho podala niekoľko trestných oznámení, nahrávala si sedenie u psychológa a vyhotovila zvukový záznam, ktorý poskytla orgánom činným v trestnom konaní. Výchovné opatrenie čiastočne splnilo svoj význam, kedy sa s matkou dohodli na úprave stretávania sa s dieťaťom a nevidí žiaden ďalší dôvod, aby bol výkon rodičovských práv monitorovaný súdom alebo iným správnym orgánom.

4. K odvolaniu matky sa vyjadril navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie. Uviedol, že z vyjadrenia psychologičky referátu poradensko - psychologických služieb vyplýva, že obaja rodičia, teda aj matka, u psychológa súhlasili s ukončením spolupráce s nimi (rodičmi). Matka sa vyjadrila, že dieťa netrpí komunikáciou rodičov (podľa nej nevie spracovať informácie od otca). Matka súhlasila, že odborné poradenstvo bude prebiehať koncepčne, napriek tomu na každú konzultáciu prinášala vlastné témy, žiadala o riešenie rôznych situácií z minulosti z traumatizácie dieťaťa, zlej komunikácie s ňou a podobne. V priebehu práce matka nezmenila postoj k otcovi, čo samotný súd označil ako dôvod problémov. Za veľmi problémový moment v práci považuje psychologička RPPS skutočnosť, že matka bez vedomia poradcu nahrávala konzultáciu, poskytla nahrávky orgánom činným v trestnom konaní, čím vážne narušila dôveru medzi poradcom a klientom, pričom v takejto situácii nie je možné pokračovanie vo vzájomnej spolupráci. Práca na poradenskej úrovni sa javí ako nedostačujúca. Bolo by preto vhodné, keby sa matka obrátila na psychológa - terapeuta, ak vníma potrebu spolupracovať. Cieľ nariadeného výchovného opatrenia sa nepodarilo naplniť, napriek opakovanej snahe psychologičky.

5. Prokurátor k odvolaniu matky uviedol, že podľa jeho názoru súd vykonal všetky dôkazy za účelom objektívneho zistenia skutočného stavu veci, pričom zodpovedanie otázky, koho práva boli výchovným opatrením dotknuté, vyplývajú z vyjadrenia psychologičky (čl. 8 ods. 3 rozsudku), ktorá uviedla, že otec bol v rámci poradenstva ochotný sa dohodnúť a spolupracovať, matka však nedôverovala možným dohodám vytvoreným za účasti poradcu, pričom psychologickými prostriedkami nebolo možné riešiť požiadavky, ktoré opakovane prinášala a ktoré neboli ani predmetom výchovného opatrenia. Napadnutý rozsudok považuje za vecne správny.

6. K vyjadreniam otca a kolízneho opatrovníka sa vyjadrila matka osobne. Uviedla, že výchovné opatrenie bolo nariadené celej rodine, nie len rodičovi, a toto malo dopad iba na ňu a dieťa - určenie osobitného príjemcu na prídavok na dieťa Mesto H.. Navrhovateľ hrubým spôsobom nedodrжал zákonné interné normy. Nemal v rámci realizácie výchovného opatrenia vypracovaný plán sociálnej práce. Dostali ho až po piatich mesiacoch na základe vlastnej žiadosti vypracovanej pani PhDr. O. W.. Dostali v rámci výchovného opatrenia jedinú úlohu, kedy jedna a tá istá inštitúcia dávala dva rozporuplné príkazy

súbežné cestou kolíznej opatrovníčky a psychologičky. Navrhovateľ prípad zanedbal a teraz sa sám kryje. Vyjadrenie otca je v celom rozsahu klamlivé a predovšetkým zavádzajúce - odvádza pozornosť od hlavného problému a v skutočnosti bez následkov pokračuje v psychickom útlaku jej i dieťaťa.

7. Otec k vyjadreniu matky uviedol, že v prípade, že má matka nejaký osobný problém s inštitútom kolízneho opatrovníka, navrhuje a žiada, aby do toho nezaťahovala dieťa a jeho, ktorí sa správajú obaja v súlade s nariadeným výchovným opatrením. Plán výchovného opatrenia existoval a bol plnený do momentu, ako sa matka dieťaťa rozhodla v rozpore so zákonom bez oznámenia vyhotovovať nahrávky z psychologických sedení. Matka opakovane menila termíny stretnutí a marila výkon výchovného opatrenia. V prípade, že by bol poberateľom dávok on otec, týkalo by sa rozhodnutie o určení osobitného príjemcu na prídavky na dieťa jeho. Matka nie je oprávnená komentovať obsah a postup interných opatrení a neustále odvolávky na PhDr. O. W. sú irelevantné. Matka nemá dostatočné odborné vzdelanie, aby posúdila psychický stav dieťaťa spôsobom, ako ho hodnotí. Pokiaľ matka uvádza, že kolízny opatrovník, resp. navrhovateľ zanedbali svoje povinnosti a kladie otázku: „kto nám teraz pomôže s dieťaťom“, poznamenáva, že primárne sa o dieťa starajú rodičia a až potom štát a súdy, a pokiaľ matka túto starostlivosť nezvláda, on ju rád zastúpi.

8. Matka sa opakovane vyjadrovala a vytýkala, že obdobie od 01.04.2015 do 19.08.2015, kedy bolo výchovné opatrenie „právoplatné“, navrhovateľ nemal „Plán práce s rodinou“ napriek tomu, že ho mal mať; nebolo doteraz zo strany navrhovateľa vyhodnotený, následne sa súd ani nemohol vysporiadať so skutkovým stavom. V uvedenom období došlo k zatajeniu informácii súdu, k vydaniu protichodných inštrukcií a zo strany RPPS presadzovanie (často nátlakové) požiadavke otca a k neriešenej situácii, kedy dieťa psychicky trpelo. Navrhovateľ opakovane predkladá nepravdivé a selektívne správy. vytýkala nedodržanie zákona pri realizácii výchovného opatrenia. Z toho dôvodu je nepravdivá a selektívne napísaná správa psychologičky - predovšetkým je neúplná. V rámci doterajšej práce s rodinou boli prakticky vyčerpané možnosti poradenstva, nie je v silách psychológa ponúknuť ďalšie alternatívy.

9. Navrhovateľ uviedol, že na návrh matky je vedené na Okresnom súde Považská Bystrica konanie o úpravu styku otca s mal. S.. Mal. S. S. býva v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá mu zabezpečuje riadnu starostlivosť. Styk syna s otcom sa nerealizuje.

10. Po podaní odvolania dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 161/2015 Civilný mimosporový poriadok a zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.), podľa ktorého súd prvej inštancie postupoval v konaní o predmetnej veci. Ustanovenie § 395 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku určuje, že ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1,2 CSP z nasledovných dôvodov

12. V preskúmvanej veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza zo správneho skutkového a právneho záveru, je odôvodnený riadne a správne, preto sa odvolací súd plne stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie.

13. Výchovné opatrenie, ktorým sa rodičom a dieťaťu uložila povinnosť podrobiť sa odbornému a sociálnemu poradenstvu, bolo nariadené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.9.2014 sp.zn. 5P/32/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.2.2015 č.k. 4CoP/82/2014 - 99.

14. Matka v odvolaní poukazuje na skutočnosť, že nariadené výchovné opatrenie nespĺnilo svoj účel a to z dôvodu nedostatkov a chýb v postupe navrhovateľa, na ktoré upozorňovala už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie. Poukazovala najmä na absenciu plánu sociálnej práce s rodinou. Zároveň

však potvrdila, že tento nedostatok bol odstránený dňa 19.08.2015. Následne sa výchovné opatrenie vykonávalo v súlade s plánom.

15. K uvedenej odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že pre súd je rozhodujúci stav v čas vyhlásenia rozhodnutia. Uvedené znamená, že skutkový stav, na základe ktorého súd rozhoduje musí existovať v čase vyhlásenia rozsudku. Inak povedané, súd nemôže rozhodnúť na základe takého stavu, ktorý už neexistuje.

16. Zo spisu vyplynulo, že nariadené výchovné opatrenie nebolo výrokom vyššie citovaného rozsudku súdu časovo obmedzené. V období do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie sa nariadené výchovné opatrenie, ktorého cieľom bolo zlepšenie komunikácie medzi rodičmi v záujme maloletého dieťaťa vykonávalo v súlade s vypracovaným individuálnym plánom; bolo preukázané, že rodičia sa opakovane zúčastňovali stretnutí so psychológom. Príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately v spolupráci so psychológom po istej dobe jeho vykonávania zhodnotil účinnosť uloženého výchovného opatrenia a dospel k záveru o potrebe jeho zrušenia. Z jeho strany boli vyčerpané všetky možnosti spolupráce s rodičmi pre dosiahnutie želaného cieľa.

17. Rovnako odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie i prokurátora je toho názoru, že opatrenie viedlo k čiastočnej náprave v zmysle uzavretej dohody medzi rodičmi. Ďalšie pokračovanie výchovného opatrenia by však vzhľadom na vyjadrenie psychologičky o strate dôvery nebolo zrejme efektívne a účinné. Z odborného pohľadu by bolo vhodné, keby sa matka obrátila na psychológa - terapeuta, ak vníma potrebu spolupracovať.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu išlo o dostatočné opatrenie, ktoré sa vykonávalo dostatočne dlhé obdobie na to, aby bolo možné posúdiť a zhodnotiť jeho efektívnosť a účinnosť, pričom bola správne zistená neefektívnosť jeho ďalšieho vykonávania a pokračovania z pochopiteľných racionálnych dôvodov, a neprichádza do úvahy iný, vhodnejší druh výchovného opatrenia.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20. Z uvedených dôvodov v zmysle § 387 ods. 1 CSP odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté členmi senátu krajského súdu pomerom hlasov 3 :0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.